

“Ομοια κι’ οί σοφοί τοῦ XVI αἰῶνα δὲν ὑποτάχτηκαν, ἀποκήρυξαν τὸ δόγμα καὶ τὸ σχολαστικισμό καὶ ἐπαναστάτησαν ἐναντίο κάθε περιορισμοῦ τῶ δικαιοματίω τῆς σκέψης καὶ κάθε περιορισμοῦ καὶ περιφρόνησης τῆς σάρκας καὶ ἔτσι λυτρώθηκε τὸ πνέμα ἀπὸ τὰ δεσμά του καὶ κατάχτησε τὸν κόσμο ἢ ζωή, ἢ δράση, καὶ ἔτσι ἡ ἐπιστήμη νίκησε τὴν τυραννία, τὸ σόφισμα καὶ τὴν ὑποκρισία—στὴν Εὐρώπῃ.

Ἀλλὰ σήμερα βρισκόμαστε ὁμπρὸς στυγίῳ μεσαιωνικῷ καὶ περίεργῳ φαινόμενῳ, ποῦ ἡ ἐπίσημη ἑλληνικὴ ἐκκλησία ζητάει ἀπὸ τὸ Κράτος, νὰ μποδίσῃ, νὰ στηθεῖ προτομὴ τοῦ Θεοφίλου Καΐρη στὴν “Ἀντρο, τὸν ὁποῖο ἡ ἐκκλησία ἀφόρεσε στὰ 1843 καὶ τὸ κράτος ἀργότερα καταδίκασε ὡς αἵρετικό, ἐπειδὴ τάχα ἀπὸ τὴν προτομὴ τούτῃ διατρέχει κίντυνο ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Θρησκεία.

Ὅπως κάθε θρησκεία, καὶ ἡ ὀρθόδοξη χριστιανική, ὄντας δόγμα, θὰ πέσει ἢ θὰ ζήσει ἀνάλογα πρὸς τὴ θετικὴ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ποῦ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴ, εἴτε ἡ ἐκκλησία διαμαρτύρεται εἴτε ὄχι πρὸς τὸ ἐπίσημο κράτος, ὅπου στηρίζεται καὶ κανονίζεται ἀπ’ αὐτὴ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ, ἀνάλογα πάλαι πρὸς τὴν ὁποία τοῦτο ἔχτρεύεται ἢ ὑποστηρίζει τὴ θρησκεία, γιατί ἀλλιώτικα ὁ λαὸς θὰρχόταν σὲ διάσταση μὲ τὸ Κράτος καὶ τοῦτο δὲ θὰ μπορούσε νὰ σταθεῖ — ὥστε ἂν ὑπάρχει ἀληθινὸς γιὰ τὴ θρησκεία κίντυνος, τὸ Κράτος εἶναι ἀνίκανο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. — “Ὅτα λοιπὸν ἡ ἐκκλησία μας διαμαρτύρεται πρὸς τοῦτο ζητώντας του νὰ σώσῃ τὴ θρησκεία ἀπὸ κίντυνο, ποῦ ἂν ὑπαρχε θάχε συνένοχο τὸ Κράτος, καὶ δὲν ἀγωνίζεται μὲ τὰ ἴδια τῆς θρησκείας μέσα (ὅπως ὁ καθολικισμός), σημαίνει πὼς ἄμεσος κίντυνος γιὰ τούτῃ δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ πὼς ἡ ἐκκλησία γηρεύει νὰ σώσῃ τὰτομικά της ὡς κοινωνικῆς τάξης συμφέροντα, τὰ ὅποια ἀνεξάρτητα τῆς θρησκείας ἀρχίζουν νὰ κλονίζονται.

Ὅμως σκοπὸ δὲν ἔχομε νὰ δείξομε τὰ γνωστὰ σοφίσματα καὶ τὴν ὑποκρισία τοῦ κλήρου ἐδῶ, ἀλλὰ νὰ κατακρίνομε τὴν ἀνελεύτερη καὶ ἀντισυνταγματικὴν, γιατί τὸ Σύνταγμα τοῦ 1844 ἀναγράφει καὶ τὴ λευτερίαν τῆς συνείδησης, ἀπόφαση τῆς Κυβέρνησης, μὲ τὴν ὁποία ἀπαγορεύει νὰ στηθεῖ προτομὴ τοῦ πρώτου μάρτυρα τῆς λεύτερης σκέψης στὴν Ἑλλάδα, ποῦ ἐργάστηκε γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ τόπου καὶ γιὰ τὴν ἐκπαίδεψιν τοῦ λαοῦ, γιατί ἂν ἡ ἐκκλησία εἶχε λόγον νὰ καταδιώξῃ τὸν Καΐρη καὶ μετὰ 60 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατό του, τὸ Κράτος, ἂν ἀληθινὰ ἀντιπροσωπεύει τὴ θέλησιν τοῦ λαοῦ, ὅπως κηρύχνει, δὲν εἶχε λόγον νὰ πατήσῃ τὰ δικαιώματα

τῆς σκέψης, ποῦ κάθε σημερινὸς καὶ γιὰ νὰ λέγεται μόνο ἄνθρωπος πρέπει νὰ κρατεῖ ἀπαράβιαστο.

Ἄλλ’ ἂν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βενιζέλου δείχνεται γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο ἀνελεύτερη, σὺ λαέ, ἀφίνεις νὰ σοῦ πατοῦν τὰ ἱερώτερα δικαιώματα, γιὰ τὰ ὅποια πρὸ 100 χρόνια ἔχουσες τὸ αἷμα σου ; Ἀνέχεσαι νὰ ποδοπατιέσαι ἀπὸ τὸ κάθε συμφεροντολόγον σοφιστή ;

Κι’ ἂν τὸ λαὸ σπεδίζει τὸ σάβανο τῆς ἀμάθειας, σεῖς φιλελεύτεροι, ποῦ δῶθε κηρύξατε τίς ἀρχές σας, σεῖς δημοτικιστές, ἐκπαιδευτικοὶ ὁμιλοὶ καὶ φοιτητικὲς συντροφίαι, ἂν νομίζετε πὼς ὁ τίτλος τοῦ δημοτικιστῆ σὰς ἐπιδάνει κάποιες ὑποχρέωσεις μὲ τίς ὁποῖες δένεται τὸ πολυσύνθετο ζήτημά σας, γιατί μονάχου τοῦ δὲ στέκεται στὸν κάμπο, τέλος σεῖς, σοσιαλιστὲς ὅσο λίγοι καὶ ἂν εἴστε, δὲ νομίζετε πὼς ἔχετε χρέος νὰ κουνηθῇτε, νὰ ἀναπνέψετε ;

Γ. ΛΥΧΝΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΜΕ ΚΑΘΕ ΘΥΣΙΑ. Ἐχομε διαταγή, λένε, νὰ μποῦμε, μὲ κάθε θυσία, μεθαύριο μέσα στὴ Βουλὴ. Πολυκαλά. Νὰ μπεῖτε. Μὰ ἔχει δικαίωμα καὶ τὸ Κράτος, μὲ κάθε θυσία νὰ διαφεντέψῃ τὴν ὑπαρξὴ του καὶ νὰ διώξῃ μακριὰ του τὸν κίντυνο ποῦ μὲ τὸ πείσμα σας τοῦ δημιουργεῖτε σήμερα, κύριοι πολιτικοὶ καὶ διπλωμάτες τῆς Κρήτης. Δυὲ θυσίαι ἔχομε ἀντιμέτωπες, καὶ ἡ μιὰ θυσία πρέπει νὰ νικήσῃ. Καὶ πρέπει νὰ νικήσῃ ἡ θυσία ποῦ ξασφαλίζει τὴν ἡσυχίαν τοῦ Κράτους σὲ τούτῃ τὴν περίστασιν.

Τὴν Κρήτη τὴ θέλομε καὶ τὴν παραθέλομε. Ἀφοῦ ὅμως δὲν μπορούμε νὰ τὴν πάρουμε μὲ τὸ σπαθὶ μας σήμερα καὶ ἀφοῦ ἡ Εὐρώπη δὲ μᾶς τὴ δίνει, θάμαστε γιὰ δέσιμον ἂν ἀποφασίζαμε νὰ θυσιάσουμε στὴν πατριωτικὴ μας ἀνυπομονησία καὶ Κρήτη καὶ Ἑλλάδα μιὰ γιὰ πάντα. Ἡ Κρήτη μπορεῖ νὰ περιμένει ἀκόμα. Καὶ ἡ Ἑλλάδα σὲ μετὰξὺ μπορεῖ νὰ ἐτοιμάζεται. Ἄλλη λύση πὺδ λογικὴ γιὰ τὴν ὥρα δὲν ὑπάρχει.

ΣΤΟ ΑΚΤΑΙΟ. Ὁ κ. Μιστριώτης εἶναι ἀνεύθυνος καὶ ἀκαταλόγιστος καὶ ἔτσι μπορεῖ νὰ λείει ὅ,τι θέλει. Αὐτὸ ἐλπίζομε νὰν τῷ χούνε πάρει μυρουδιά καὶ οἱ Κρητικοὶ βουλευτὲς, ὅσοι τὸν ἀκούσανε τὴν περασμένη Κεριακὴ σὲ Ἀκταῖο νὰ κηρύχνῃ τὴν

ένωση της Κρήτης και να βρίσκει την τέτατη ένωση πολύ εύκολη και πολύ... διασκεδαστική.

Ο έριγδουπος γλωσσαμύντωρ είχε καλοφάει και είχε καλοπεί. Αϊ, διάολε! πήρε και λίγη Κρήτη, αντί για σόδα, για χωνευτικό. Κ' έτσι πέρασε καλά τη μέρα του και καλοκοιμήθηκε τη νύχτα.

Έβλαψε κανένανε; Όχι. Ούτε η Ευρώπη ούτε η Τουρκία συγκινηθήκανε από τα λόγια του. Έλπίζουμε ούτε και η Κρήτη.

ΜΙΑ ΛΥΣΗ. Ο κ. Βενιζέλος κάλεσε τους Κρητικούς βουλευτές την Τρίτη και τους ξήγησε για ποιούς λόγους δέ συμφέρει να επιμένουν να μπουνε μέσα στη Βουλή. Οί Κρητικοί, μάς λένε οί φημερίδες, τ'ακούσανε με προσοχή τα λόγια του και, σά φρόνιμοι πατριώτες που είναι, τ'είδανε κι αυτοί πώς είναι κάπως δύσκολο να επιμένουν στην απόφασή τους. Μά και τί να κάμουνε; Να γυρίσουνε στην Κρήτη, τους είναι αδύνατο, λένε, αφού η Κρητική συνέλευση τους έστειλε δώ με τη ρητή έντολή να μπουνε με κάθε θυσία στην Έλληνική Βουλή. Να μείνουν πάλι δώ, δέν υπάρχει κανένας λόγος, αφού η πόρτα της Βουλής θ'άν τους μένει για την ώρα κλειστή. Ούτε πάλι μπορεί να γίνει κείνο που προτείνουνε, να αναβληθούνε δηλ. ακόμα για ένα δυό μήνες οί εργασίες της Βουλής.

Μιά λύση μοναχά υπάρχει. Να πειστεί και η Κρητική Συνέλευση πώς ζητάει αδύνατα πράματα και να βρεί τρόπο να ανακαλέσει την απόφασή της. Τ'ό γόητρο της Κρήτης δέν έχει να ζημιωθεί καθόλου, όταν οί δύσκολες περιστάσεις και η λογική την υποχρεώνουνε να δεχτεί μιὰ τέττα λύση.

ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ. Τ'ό ναυτικό μας αρχινάει να μπαίνει στο δρόμο του. Έτσι μάς βεβαιώνουνε οί φημερίδες που γράψανε άρθρα πάνου σ'ε άρθρα για να μάς πούνε πώς δυό ανώτεροι αξιωματικοί του ναυτικού, ο αντιπλοίαρχος Γούδας κι ο πλωτάρχης Τσουκαλάς, φιλιωθήκανε με τόν κ. Βενιζέλο κι αποφασίσανε δώ κι όμπρός να φοσιωθούνε στο έργο τους και να φήσουνε καταμέρος τα προσωπικά τους.

Ευχόμαστε όλ' αυτά να ναι αληθινά και να ποχήσει έτσι τ'ό ναυτικό μας τ'ό σπουδαιότερο Ντρήντωντ που τ'ό χρειάζεται, την πειθαρχία και την όμόνοια. Γιατί είταν τέττα και τόση η φαγομάρα ανάμεσα σ'τις τάξεις τών αξιωματικών του ναυτικού, ώστε τα καράβια του και τ'άλλα πολεμικά ύλικά του

ούτε για σκουριασμένα σιδηρικά μπορούσανε να χρησιμοποιήσουν.

Αν τ'ό κατάφερε τ'ό θάμα αυτό ο Βενιζέλος, τ'ό αξίζει ο βαρύς τίτλος: Δημιουργός τ'ό Έλλην. ναυτικού.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΜΗ. Όστε στήθηκε η προτομή τ'ό Καΐρη στην Άντρο. Και τώρα, ύστερ' από τη σοφή απόφαση τ'ό κ. Ρέπουλη, μπορεί να γίνει κι αυτό τ'ό μασκαραλίκι, να κατεβαστεί η προτομή, ίσως και να ρηχτεί στη θάλασσα. Μά ο λαός της Άντρος, που κάμε και συλλαλητήρι'σ' για αυτή την υπόθεση, θέλει επιμένει εις την δικτήρησιν της προτομής μέχρις έσχάτων εντός τών όρίων τ'ό νόμου και θέλει θεωρήσει π'άσxn ενέργειαν προς κατάρριψιν αυτής ως καιρώς θίγουσxn την τοπικήν φιλοτιμίαν και τ'ά άγνά του πατριωτικά αίσθήματα.

Τ'ό ψήφισμα αυτό δημοσιεύτηκε στην «Άκρόπολη» της Κεριακής. Στάλθηκε ακόμα και στην Κυβέρνηση και στην Ί. Σύνοδο. Τί θ' αποφασίσουνε, δέν ξέρουμε. Ξέρουμε μοναχά πώς από καλογερίστικη στενοκεφαλιά δημιουργήθηκε δίχως λόγο ένα ζήτημα που δέ θ'ά ωφελήσει καθόλου ούτε την Πολιτεία ούτε την Έκκλησία, αφού στα μάτια τ'ό πολιτισμένου κόσμου τ'ά προυνιζάει και τ'ά δυό αυτά τόσο πισωδρομικά και στενοκέφαλα.

ΓΠΟΥΡΓΟΦΑΜΠΡΙΚΑ. Μή νομίζετε πώς ύστερ' από τόσες αναβολές και τόσες «αύθεντικές πληροφορίες» και τόσα «καθ' ό μάς διαβεβαίωσαν» και «καθώς επισήμως πληροφορούμεθα» και θ'ά «γίνουν εντός ολίγου» και «Ανεδλήθησαν επ' άόριστον», πάψανε πιά να καπνίζουνε σ'τις στήλες τών έφημερίδων τ'ά φουγάρα της ύπουργοφάμπρικας και να μη γίνεται πιά κουδέντα για «προσεχή» ή «μετά τινα χρόνον» ύπουργική μεταρρύθμιση. Κάθε άλλο. Τ'ά φουγάρα καπνίζουν ολόένα κι αντί καπν'ό βγαίνουν απ' αυτά, με χτυπητά και μαύρα τυπογραφικά ψηφιά, τ'ά όνόματα διαφόρων ύποψηφίων Ίπουργών. Θ'ά σταλθεί, λένε, κι ο κ. Άλεξαντρής πρέσβης στο Βελιγράδι. «Η ώρα η καλή, αν και μεις τονέ θέλουμε άλλο, σ'ε κάπως πιό πλατύ στάδιο δράσης τ'ό μεγάλο αυτό αναμορφωτή. Μιά και συγύρισε τόσο νοικοκυρεμένα την Παιδεία, καλό θ'άτανε να περνούσε διαδοχικά κι από τ'άλλα Ίπουργεία, για να ναι τ'ά συγυρίσει κι αυτά, Τώρα στο Βελιγράδι που θ'ά μάς

τόν πετάζουνε, τί θά μπορέσει νά κάμει καί πώς θά χρησιμοποιήσει τόσα φῶτα καί τέτοιο διαμαντένιο χαραχτήρα;

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἀρκετές κυρίες καί κύριοι πού ἀγαποῦνε τή δημοτική γλώσσα συναχτήκανε τήν Τετράδη τὰπομεσήμερο στά γραφεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου γιά νά καλωσορίσουν τήν κ. Π. Σ. Δέλτα καί τόν κύριό της, πού περνώντας ἀπό τήν Ἀθήνα θελήσανε νά γνωρίσουν ἀπό κοντά μερικούς δικούς μας. Ὁ ἱδρυτής καί ταμίας τοῦ Ὁμίλου κ. Δ. Π. Πετροκόκκινος σύστανε τοὺς καλεσμένους στὴν κυρία καί στὸν κύριο Δέλτα καί ἡ μιᾶ-μιστὴ περίπου ὄρα πού περάσαμε μαζί τους καί μαζί με τήν ἄλλη, τήν τόσο διαλεχτὴ συντροφιά, θά μᾶς μείνει ἀξέχαστη.

— Τὸ Ὠδεῖο μας εἶχε προκηρύξει πέτσι διανομισμὸ γιὰ τραγουδάκια πού νά μπορούνε νὰν τὰ τραγουδοῦν παιδιὰ, φοιτητές καί στρατιῶτες. Στὸ διανομισμὸ αὐτόνε εἶχανε σταλθεῖ πᾶνον ἀπὸ ἑκάστὸ τραγούδι καί βραβεύτηκανε δεκατρία. Δέκα τραγούδια τοῦ Μανόλη Καλομοίρη καί τρία τοῦ μουσικοῦ Χωραζᾶ.

— Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ βραβευμένα αὐτὰ τραγουδάκια ἔχουνε συνθεθεῖ πᾶνον σὲ στίχους τοῦ Πολέμη. Κρίμα πού οἱ συνθέτες μας δὲ χρησιμοποιήσανε καί τὸ δοξασμένο **Δόγη** τῶν «Καιρῶν». Ἐχει καί λόγον του, ὅπως κι ὁ Πολέμης, στίχους καταλλήλτους γιὰ μουσική.

— Ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τῆς φάρσας τοῦ Ξανόπουλου «Πολυγαμία», εἶναι πού ἀνάγκασε τὸν «κ. Ὑποβόλα» τῶν «Ἀθῆναι» νά πάρει τὸ πρᾶμα στὰ σοβαρὰ καί νά τὴν κρίνει σὲ τρεῖς ἀλλάκαιρες πυρροστυπωμένες στήλες τοῦ φύλλον τῆς Τετράδης.

— Ἡ «Πολυγαμία» εἶναι, λέει, μιὰ χοντροκαμωμένη φάρσα πού γεννᾷ τὰ εὐκολα γέλια. Πολυκαλά. Γιὰ ὅποιον ἄλλοι-νε συγγραφέα, θάτανε συχωρεμένη αὐτὴ ἡ χυδαία ἐκμετάλλεψη τοῦ γέλιου. Μὰ γιὰ τὸν κ. Ξανόπουλο ἀλλάζει τὸ πρᾶμα. Ὁ συγγραφέας τῆς «Πολυγαμίας» κρίνει τόσο αὐστηρὰ τὰ πρωτότυπα ἔργα κι ἀπαιτεῖ τόσα ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες θεατρικογράφους, ὥστε δὲν μπορεῖ νὰν τοῦ συχωρεθεῖ μιὰ τέτοια κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρησι.

— Στὸ βαρεχοπαῖστο Χατζηδάκη (κοίταξε «Χατζηδακισμοῦ ἔλεγχος» Νουμάς σελ. 292) μπήκε καταλάθος «**Ποῖός τις ἐκάτερος**» ἀντὶ «**Υπερείδους**» πού βρίσκεται στὸ «Ποῖός τις ἐκάτερος».

— Ἀπὸ τίς ἐφημερίδες τῆς Πέμπτης μάθαμε ἐπιτέλους πὼς «Ἡ ἀναστυλωθεῖσα ἐν Ἀνδρῷ προτομὴ τοῦ Καίρη ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν νά μείνῃ ἐφ' ὅσον ἐστή-θη αὐτή». Ὁ ἐστὶ Ρωμαῖκά, ὁ κ. Ρέπουλης ἀποφάσισε νὰφί-σει στημένη τὴν προτομὴ καί ἔτσι νά γλυτώσει τὸ ρεζύλεμα τὸ Ὑπουργεῖο.

— Τὴν Κερικὴ τὸ βράδι στίς 7 στὸ Ὠδεῖο Λόττινερ ἡ χαριτωμένη κόρη Ἀλίκη Παπαχρήστου, πού ἀπαγγέλλει τόσο δμορφα κ' αἰσθαντικά, θάπαγγεῖλει μερικά ποιήματα κ' ἕναν κωμικὸ μονόλογον. Στὴν καλλιτεχνικὴ αὐτὴ ἐσπερίδα θά λάβει μέρος καί ἡ κ. Τασία Λυμπεροπούλου καθὼς καί οἱ κύριοι Τίμ. Ξανθόπουλος, Σπ. Βανδῶρος, Ἀλεξ. Ἀντωνόπουλος καί Σ. Χειλιαδάκης. Καί τὸ εἰσιτήριο φτηνὸ, δυὸ δραχμὲς μοναχά.

Διακήρυξις δημοπρασίας διὰ τὴν μονο-ετὴ ἐργολαβίαν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

τῇ 20 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καί ὥραν 11 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν μονοετὴ ἐργολαβίαν τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν συμφώνως πρὸς τὸν παρὰ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου συνταχθέντα προϋπολογισμὸν, καί τὴν συγγραφὴν ὑποχρεώσεων ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νά λάβωσι γινῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ τμήμα τῆς ἐδοικίας.

Ἡ ὕλη ἐργασία προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 193,200 ἡ δὲ μειοδοσία γενήσεται εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἡ ἐγγυοδοσία δὲ ὠρίσθη εἰς δρ. 10,000.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Μαΐου 1912.

Ὁ Δήμαρχος
Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

Σ' ὅσους φίλους μᾶς γράφουνε νὰν τοὺς στέλνουμε τὸ «Νουμά», ἀναγκαζό-μαστε νὰ παρατηρήσουμε πὼς μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰν τονὲ στέλνουμε χωρὶς προ-πλεωρική. Ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ ἀπόφασή μας εἶναι τελειωτική.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ἙΣΤΙΑΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ι. Α. ΚΟΛΛΑΡΟΥ—ΣΤΑΔΙΟΥ 44

Ἐξεδόθησαν : ΚΩΝΣΤ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΕΡΓΑ: ΠΟΙΗΜΑΤΑ—ΠΕΖΑ

ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ ΣΕΛ. 468

Περιέχουσι πάντα τὰ ἔργα τοῦ δημοτικωτάτου συγγραφέως ποιήματα καί πεζά. Τὰ δημοσιευθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς βιβλία, εἰς περιοδικὰ καί ἐφημερίδας καί τὰ ἀνευρεθέντα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀνέκδοτα (τὸ πρῶτον ἤδη δημοσιευόμενα).

Τιμῶνται διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δρ. 5

» διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν » 6